

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/38/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120204372
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Horváthová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2120204372.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Dominika Horváthová a sudkýň: JUDr. Eva Behranová a JUDr. Ľubica Spálová, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, adresa C. XX, B., zastúpená advokátom Mgr. Petrom Kupkom, so sídlom Hlavná 23, Trnava, proti žalovanému: D. E., nar. XX.XX.XXXX, adresa F. G. XXX, zastúpený LEGARTUM s. r. o., so sídlom Hrachová 16B, Bratislava, IČO: 47 252 332, o ochrane osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobkyne proti výroku II. rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 40C/29/2020-204 zo dňa 10.1.2025, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. potvrdzuje.

II. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyne v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd vo výroku rozhodol nasledovne:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyne 3.300 eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamieta.

III. Žalobkyne sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

2. Právne svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 11, § 13 ods. 1, 2, 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 193, § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že žalobou doručenu súdu dňa 01.06.2020 sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej 10.000 eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žalobu žalobkyňa odôvodnila tým, že žalovaný od začiatku mesiaca júl 2019 do začiatku mesiaca november 2019, na rôznych miestach v okrese Trnava napriek výslovnému nesúhlasu a zákazu dlhodobo prenasledoval žalobkyňu ako svoju bývalú družku takým spôsobom, že ju proti jej vôli neustále niekoľkokrát denne kontaktoval telefonicky, mailovou formou, ako aj prostredníctvom sociálnych sietí z rôznych čísiel na jej mobilný telefón s telefónnym číslom XXXX XXX XXX, po zablokovaní telefónnych čísiel zo strany žalobkyne si zabezpečil ďalšie SIM karty s novými číslami a žalobkyňu následne kontaktoval prostredníctvom nich, ak žalobkyňa na jeho volania nereagovala, kontaktoval ju prostredníctvom mobilných aplikácií Messenger a WhatsApp, kde obsahom správ ju vulgárne urážal, vyhrážal sa tým, že bude vyhľadávať jej prítomnosť a kontaktovať ju, pokiaľ sa mu neozve, že ju bude hľadať, že by si zaslúžila rozkopať hlavu, pričom počas daného obdobia jej poslal okolo 5.000 správ, taktiež sa opakovane niekoľkokrát do týždňa zdržiaval, ako aj prespával v motorovom vozidle pred jej bydliskom na E. ulici číslo XX H. B., naposledy dňa 23.10.2019 v čase okolo 23.00 hod., žalobkyňu opakovane vyhľadával i v mieste jej zamestnania v Penzióne Rosenthal v obci Ružindol

č. 129 a vyžadoval si vzájomnú komunikáciu, ďalej vyvolával do zamestnania žalobkyne a zisťoval informácie o žalobkyni, pričom svojim konaním u žalobkyne vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie a podstatne zhoršil kvalitu jej života sústavným narušovaním práva žalobkyne na ochranu súkromia a nevyžiadaným kontaktovaním (ďalej opísaný skutok len „trestný čin“ alebo „skutok“). Žalovaný bol odsúdený za vyššie uvedený skutok, ktorým spáchal prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, a to rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 15T/12/2020 -253 zo dňa 30.03.2020 (právoplatný dňom 30.03.2020). Žalobkyni vznikla v príčinnej súvislosti s trestným činom morálna škoda, resp. nemajetková ujma. Jednalo sa teda zo strany žalovaného spáchaním trestného činu o neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti žalobkyne podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len „OZ“) v spojení s § 124 TZ. Trestným činom bola neoprávnené zasiahnutá integrita osobnosti žalobkyne, bol zasiahnutý jej súkromný život, bola znížená dôstojnosť žalobkyne, a bolo ohrozené aj jej postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Žalobkyňa utrpela závažnú ujmu vo svojom súkromnom, pracovnom a rodinnom živote. Trestný čin zasiahol práva žalobkyne chránené ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka. Primerané zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia by v tomto prípade nebolo postačujúce. Žalobkyňa musel voziť do práce a späť otec žalobkyne. Dochádzalo až k extrémnym situáciám, keď otec žalobkyne musel pre správanie žalovaného dávať pozor na žalobkyňu a sprevádzať ju do práce jazdou za jej vozidlom. Žalobkyňa sa nemohla sústrediť na prácu. Žalobkyňa mala strach zo žalovaného. Keď žalovaný prišiel za žalobkyňou do práce, tak sa žalobkyňa roztriasla. Žalobkyňa bola v neustálom strachu z možnej prítomnosti žalovaného. Žalovaný vynadal žalobkyni v práci. Často sa museli z dôvodu správania žalovaného prijímať preventívne opatrenia v mieste výkonu práce žalobkyne. Žalovaný žalobkyňu dlhodobo sledoval. Žalovaný zobral žalobkyni telefón v kaderníctve a odišiel. Žalobkyňa trpela nechutenstvom k jedlu a nespavosťou, čo pretrvávalo aj v čase blížiaceho sa prepustenia žalovaného z väzby. Žalobkyňa dokonca zvažovala aj odsťahovanie zo Slovenskej republiky. Nervozita žalobkyne sa prenášala aj do vzťahov k jej rodine a do pracovných vzťahov. Právo žalobkyne na ochranu osobnosti bolo porušené protiprávnym zásahom, ktorého následky nie je možné úplne odstrániť len morálnou satisfakciou, pretože žiadna forma morálneho zadosťučinenia podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka by nepostačovala na to, aby bola primerane vyvážená. Žalovaný namietal, že žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala, že došlo k ohrozeniu jej postavenia v spoločnosti a v danej súvislosti zároveň nepredložila v konaní žiaden relevantný dôkaz. I napriek tomu, že skutková podstata, resp. dôvody uznania viny žalovaným v trestnom konaní nie sú meritom tohto konania, žalovaný považuje za potrebné uviesť, že k uzavretiu dohody o vine a treste v trestnom konaní došlo len z toho dôvodu, aby bol žalovaný čím skôr schopný udržať chod svojho podnikania, a najmä z dôvodu, že chcel byť čím skôr v prítomnosti svojho maloletého syna. K samotným skutkovým tvrdeniam, ktoré sú uvedené v žalobe, žalovaný uvádza, že v prípade, ak by žalobkyňa mala naozaj zo žalovaného strach, nie je potom možné logicky odôvodniť správanie sa žalobkyne, ktoré smerovalo k návratu do spoločnému vzťahu so žalovaným, a to aj v čase, v ktorom malo dochádzať k údajnému prenasledovaniu, t. j. mesiac júl 2019 až november 2019. V prípade, ak by došlo k takému zásahu do dôstojnosti či vážnosti osobnosti žalobkyne, potom konanie žalobkyne, ktorým navrhovala žalobcovi, aby spolu opäť začali intímny vzťah, je nelogické a odporujúce vyjadreniam žalobkyne. Možno sa len opodstatnene domnievať, že predmetné, podľa žalovaného nevysvetliteľné správanie sa žalobkyne, mohla zapríčiniť skutočnosť, že žalovaný ukončil dvojročný vzťah so žalobkyňou. Žalobkyňa sa zároveň dozvedela o milostných pomeroch žalovaného s inými ženami, ktoré pretrvávali aj počas ich pomeru. Pocit krivdy žalobkyne teda mohol spôsobiť predmetné konanie žalobkyne, ktoré viedlo až k podaniu tejto žaloby. Žalovaný totiž ešte v júni 2019 požiadal žalobkyňu, aby sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti, nakoľko vo vzťahu ďalej nechcel zotrvať, pričom ešte koncom augusta 2019 mala ísť žalobkyňa so žalovaným na spoločnú dovolenku.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, ktorá uviedla, že sa chcela rozísť so žalovaným, keďže už nechcela zostať vo vzťahu. Rozišla sa, ale nie v zlom. Myslela si, že jej nebude ubližovať. Vtedy to celé začalo. To, že sa s ním po rozchode ešte stretla, tak po domnienke, že zostanú kamaráti. Žalovaný tlačil na to, aby sme sa ešte stretli. To, čo nasledovalo po úplnom prerušení komunikácie, bolo pre ňu to najhoršie. Chodil za ňou do práce, kvôli tomu aj zatvárali o hodinu skôr, teda o 22.00 hod., keďže žalovaný končil o 22.00 hod. v posilňovni. Čakával ju pred pracou, vypustil jej pneumatiky na aute, o čom natočil aj video. Denne jej volával 150 x a v tom čase je poslal 5.000 správ cez sociálne siete alebo emailom. Správy, ktoré predložil žalovaný do konania, sú vyrhnuté z kontextu. Keď bola v práci, chcela s ním komunikáciu rýchlo ukončiť, preto mu odpísala. Dokonca písal aj jej nadriadenej, aby mu poslala rozpis mojich služieb a mohol ju tak kontrolovať. Pri odchode z práce musela volať otcovi, ktorý bol neraz svedkom toho, ako ju žalovaný prenasledoval pri jazde domov. Mala z toho

problémy v práci, keďže sa ťažšie sústredila, nočné mory a aj teraz, keď ho má vidieť, je jej zle a vôbec jej to nie je jedno. K udalosti v kaderníctve uviedla, že tam prišiel za ňou, aby si neurobila hanbu, išla sa s ním rozprávať von, on ale následne vošiel do kaderníctva so zámenkou, že si ide zobrať vodu, z kabelky jej vytiahol mobil. telefón, večer bol po telefón jej otec, ale medzitým stihol žalovaný zmeniť všetky jej prístupy do sociálnych sietí tak, že stratila akýkoľvek prístup na emailové kontá a kontá na sociálnych sieťach. Spolu s rodičmi navštívili aj rodičov žalovaného, ktorí o ničom nevedeli, ale pozorovali zmeny v jeho správaní. Nevedeli, že napríklad spáva pred ich bytovkou. S týmto ich oboznámili, oni ju požiadali, aby sa s ním nestretávala. Stretla sa so žalovaným ešte raz v nádeji, že jej dá už pokoj. Musela ukončiť pracovný pomer v septembri 2020. Kolegyňa predtým ako odchádzala z práce po skončení smeny, chodila kontrolovať, či sa tam nenachádza žalovaný. Stretla ho aj pred domom, kde býva. Preto rodičia taktiež chodili kontrolovať, keď odchádzala, či sa tam nenachádza. Jej rodičia v tom čase stavali dom a obávali sa, či žalovaný niečo nepoškodí, ak podá trestné oznámenie. Keď podala trestné oznámenie, mala strach. Poslal jej raz správu, že ak ju nebude mať on, tak nikto a na sociálnej sieti si umiestnil svoju fotografiu so zbraňou. Žalovaný si zaplatil aplikáciu na sledovanie jej aktivít na sociálnych sieťach a na sledovanie polohy mobilu. Tiež si myslí, že jej niekde umiestnil GPS, keďže vždy, keď išla von, vedel, kde sa nachádza a s kým, hoci to nikto nemohol vedieť. Raz vykopol aj vchod do bytovky, alebo inak sa dostal do vnútra a nechal jej tam ružu, bála sa vychádzať z domu. Raz sa dokonca zjavil z tmy, keď vychádzala a prespával pred bytovkou každý druhý alebo tretí deň. Veľmi sa obávala, keď išla na verejnom priestranstve, stále sa obzerala a to aj potom, ako bol vzatý do väzby. Veľmi dlho trvalo, kým sa prestala obzerať za seba. Z väzby jej písal listy, hoci som si myslela, že ak bude vo väzbe, všetko sa skončí. Keď išla z práce svoje auto nechávala na rôznych miestach v B., keď si myslela, že ju neprenasleduje, otec ju na tom mieste vyzdvihol na svojom služobnom vozidle a ráno ju zase k jej vozidlu priviezol. Stávalo sa aj to, že používala pri odchode z práce služobné vozidlo jej zamestnávateľa. Čo sa týka iných opatrení, nechodila von, bezpečne sa cítila len doma. Kolegovia v práci, priatelia všetci jej hovorili, že ho mala udať skôr, že bola sprostá, čo mu dovolila, lebo aj predtým videli, že prišiel za ňou do práce akoby nepríčetný, zobral jej spoza baru mobil, len z toho dôvodu, že meškala alebo mu neodpísala. Radili jej to ukončiť alebo udať žalovaného. Dokonca sa ho báli kolegyne, chodil na jej pracovisko, aj v čase, keď som v práci nebola, nevedeli čo môžu od neho očakávať. Nemohla spať, keď mala ísť na prokuratúru vypovedať alebo aj na dnešné pojednávanie. Mala nočné mory, strach, že jej ublíži alebo jej dieťaťu. Žalovaný vypovedal, že to bola hlúposť z jeho strany, bol som slepý, zaľúbený. Na všetky okolnosti kašlal. Nikomu tým nechcel ublížiť, nebol v tom žiadny zámer. Výroky žalobkyne sú prifarbené, účelové. Nie je pravda úplne všetko to, čo tvrdí žalobkyňa a myslí si, že to nebude vedieť preukázať. Na otázky právneho zástupcu žalobkyne žalovaný vypovedal, že nevlastní nič okrem motorového vozidla. Je to Jeep Grand Cherokee, rok výroby 2011, zostatková hodnota je cca 15.000,- eur. Mesačné výdavky má: výživné na syna vo výške 250 eur, náklady na stravu 400 eur, elektrinu 30 eur, celkové náklady na energie 90 eur (elektrika, plyn), na nič iné nemá peniaze, nenavštevuje žiadne podniky. Býva v matkinom byte. Za užívanie bytu neplatí, pomáhajú mu rodičia. Výdavky na mobil 35 eur mesačne, na prevádzku motor. vozidla možno 100 eur mesačne. výdavky na športové aktivity 20 eur mesačne, hygienické výdavky možno 50 eur mesačne. Na otázku, prestali ste so svojím konaním, keď vás o to žalobkyňa prosila a žiadala? Žalovaný odpovedal, pol dňa bola odpoveď chcem sa stretnúť, pol dňa bola daj mi pokoj. Ak by od začiatku vedela čo chce, nič by sa nestalo. Na otázky právneho zástupcu žalovaného, žalovaný uviedol: špecifikujte komunikáciu v rozhodnom období so žalobkyňou časovo cca od júla 2019 do novembra 2019? akým spôsobom s vami komunikovala? - raz komunikovala, potom zasa nie, bola náladová, nerozhodná, neviem, či sa chcela zahrávať alebo či to bolo aj zavádzajúce. Raz sa chcela stretnúť, potom zrazu nie, posielala mu fotky, ako sa fotila v práci.

5. Ďalej súd prvej inštancie pokračoval výsluchom svedkov – I. B., ktorý vypovedal, že žalobkyňa je jeho dcéra, žalovaného pozná. Žila s ním v jednej domácnosti. Od začiatku, keď žili v jednej domácnosti, vnímal, že žalovaný mal dcéru ako majetok, napr. ak išla so mnou, každú pol hodinu si vyhotovovala selfie fotku a potom mu ju musela posielat'. Žalovaný poslal dcére viac ako 5.000 správ, čo bolo zdokumentované v trestnom konaní. Žalobkyňa mala problémy psychického rázu, žalovaný ju zatváral doma. Nechcel ju pustiť do práce. Vo vzťahu bolo aj fyzické násilie. Dcéra to spočiatku nechcela riešiť súdnou cestou, nechcela žalovanému robiť zle. Viac krát odišla, ale potom sa vrátila a pokračovalo to ďalej. Išiel za rodičmi žalovaného, aby sa s ním pokúsili porozprávať a upozornil na to, že ak to bude pokračovať, bude to riešiť súdnou cestou. Po rozhovore s rodičmi žalovaného na dcéru tlačil v tom smere, aby to riešila súdnou cestou. Viackrát boli na kriminálnej polícii a písali záznam, nakoniec to dcéra odmietla podpísať. Chodil ju brať do práce, keď končila v noci, alebo išiel za ňou autom, ak použila vlastné vozidlo, žalovaný sa schovával a potom za ňou vybehol. Ak tam bol, volal jeho rodičom, aby mu

dohovorili. Viackrát sa stalo, že dcéra išla z práce, potom ju niekoľko hodín držal pri aute, alebo stál v obchode a nechával jej rôzne odkazy napísané na chodníku. Tiež aj jemu žalovaný posielal veľa videí, v ktorých plakal, uvádzal ako ju má rád a potom akoby seklo a hneď na to posielal videá, v ktorých vulgárne nadával. Dcéra začala rapídne chudnúť. Nejedla. Mala psychické problémy a aj pracovné. Žalovaný viackrát prišiel do práce, vyhrážal sa jej pred majiteľkou, dal jej facu. Svedkyňa J. B. vypovedala, že žalobkyňa je jej dcéra. Žalovaný dcéru napádal. Zo začiatku, keď sa k nim vrátila, jej priniesol 100 ruží. Potom každý deň ráno bola vo vchode ruža a večer zase vypustené pneumatiky a vyhrážky, bolo to čoraz horšie. Dcéru sa im podarilo presvedčiť, aby išla na políciu, kde až tam sa dozvedeli, ako je to enormné, ako si 149 krát zmenil telefónne číslo. V sobotu, keď ho mali zatknúť, žalovaný poslal dcéru video ako sedí v kúpeľni a na ktorom rozpráva, že urobí hrubý koniec, že ju zastrelí. Na dom, do ktorého sa presťahovali, kvôli bezpečnosti nainštalovali kamery, aby ju nenapadol zozadu, kde nemali plot. Dcéra pracovala na smeny, do neskorého večera mali uzávierky, končila o jednej alebo druhej hodine rannej. Keď robili inventúru, stalo sa, že ju tri hodiny držal pred domom a v takom skorom rannom čase tam nikto nebol, tak mu sľúbila čokoľvek. Keďže jej kopal do auta, bral kľúče od auta, nechcel ju pustiť. Svedkyňa K. L. vypovedala, že je to už dávno, vtedy bola žalobkyňa jej kolegyňa, žalovaný stále vypisoval, vyvolával, skôr zatvárali podnik, keď išli z práce, nechával jej na aute kľúče a kvety, vozil sa tam dokola, musel pre prísť pre ňu jej otec. Žalobkyňu vyhľadával každý deň. Chodil do prevádzky, prišiel, bolo vidieť, že je nahneváný, veľakrát jej zobral telefón z pultu a odišiel. Vynadal, prečo mu nezdvihala alebo neodpísala. Bála sa ho. Nesústredila sa na robotu, robila chyby, videla, že sa trasie, videla na nej, že nie je ok. Keď videli, že sa tam vozí a nebolo veľa roboty, tak pozamykali prevádzku, aby tam nevošiel, báli sa ho. Vie, tam bolo aj domáce násilie, chodila do roboty s modrinami, mala na ramene odtlačené prsty alebo bola odretá. Trvalo to celý čas, čo u nich robila. Keď zatvorili terasu, hučal na nich cez terasu, aby otvorili. Ukazovala jej napríklad, že má 12 zmeškaných hovorov a 15 prijatých správ. Svedkyňa M. K. vypovedala, že v jeden deň došiel do salónu žalovaný, ona (pozn. súdu žalobkyňa) sa ho strašne bála a svedkyňa robila vlasy žalobkyňi, vtedy (žalobkyňa) zavolala otca, lebo jej (žalovaný) ukradol v salóne telefón, a spolu za ním potom išli. Žalobkyňu pozná asi 6 rokov. Je kadernička. Žalobkyňa sa jej zdôverovala, že bývali spolu v F., keď sa rozišli, hovorila o tom, že ju bájaval.

6. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15T/12/2020 mal súd prvej inštancie za preukázané, že obvinený žalovaný, trestne stíhaný za prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360 a ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona uzatvoril dohodu o vine a treste, v ktorej žalovaný uznal, že je vinný, že od presne nezisteného času začiatku mesiaca júl 2019 až do presne nezisteného času začiatku mesiaca november 2019, na rôznych miestach v okrese Trnava napriek výslovnému nesúhlasu a zákazu dlhodobo prenasledoval svoju bývalú družku, poškodenú A. B., takým spôsobom, že ju proti jej vôli neustále niekoľkokrát denne kontaktoval telefonicky, mailovou formou, ako aj prostredníctvom sociálnych sietí z rôznych telefónnych čísel a na jej mobilný telefón s telefónnym číslom XXXX XXX XXX, po zablokovaní telefónnych čísel zo strany poškodenej si zabezpečil ďalšie SIM-karty s novými číslami a poškodenú následne kontaktoval prostredníctvom nich, ak poškodená na jeho volania nereagovala, kontaktoval ju prostredníctvom mobilných aplikácií Messenger a Whatsapp, kde obsahom správ ju vulgárne urážal, ako aj sa jej vyhrážal tým, že bude vyhľadávať jej prítomnosť a kontaktovať ju, pokiaľ sa mu neozve, že ju bude hľadať, že by si zaslúžila rozkopať hlavu, pričom počas daného obdobia jej poslal okolo 5000 správ, taktiež sa opakovane niekoľkokrát do týždňa zdržiaval, ako aj prespával v motorovom vozidle pred jej bydliskom na E. ulici číslo XX v B., naposledy dňa 23.10.2019 v čase okolo 23.00 hod., poškodenú opakovane vyhľadával i v mieste jej zamestnania v penzióne Rosenthal v obci Ružindol č. 129 a vyžadoval si vzájomnú komunikáciu, ďalej vyvolával do jej zamestnania a zisťoval informácie o poškodenej, pričom svojím konaním u poškodenej A. B. vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie a podstatne zhoršil jej kvalitu života sústavným narušovaním jej práva na ochranu súkromia a nevyžiadaným kontaktovaním, teda iného dlhodobo prenasledoval takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu o jeho život alebo zdravie a podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jeho života tým, že sa vyhrážal ublížením na zdraví jemu, vyhľadával jeho osobnú blízkosť a sledoval ho, kontaktoval ho prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby proti jeho vôli a čin spáchal na chránenej osobe – blízkej osobe, čím spáchal prečin nebezpečného prenasledovania. Na verejnom zasadnutí dňa 30.03.2020 Okresný súd Trnava schválil dohodu a potvrdil ju vyhlásením rozsudku pod č. k. 15T/12/2020 – 253, ktorým bol obvinenému uložený trest odňatia slobody o výmere 8 mesiacov, s podmieneným odkladom a uložením probačného dohľadu nad správaním obvineného v skúšobnej dobe v trvaní 18 mesiacov. Súčasne súd obvinenému uložil ako súčasť probačného dohľadu obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s poškodenou A. B. v akejkoľvek forme a povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej na vzdialenosť

menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydla a jej zamestnania. Poškodená bola odkázaná s nárokom na náhradu škody na civilný proces, nakoľko nedošlo k dohode v tejto časti. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.03.2020. Uznesením Okresného súdu Trnava č. k. 15T/12/2020 – 277 zo dňa 27.08.2020 súd nariadil zničenie vecí, 5 kusov SIM kariet, ktoré žalovaný dobrovoľne vydal.

7. Súd prvej inštancie rozhodol prvým rozsudkom zo dňa 12.07.2023 tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom náhrady nemajetkovej ujmy 2.500 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu žalobkyne zamietol a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu. Na základe žalobkyňou a žalovaným podaného odvolania odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že rozsudok súdu je nepreskúmateľný, absentuje vyporiadanie sa so všetkými relevantnými námietkami a so zdôvodnením úvahy súdu k primeranosti výšky náhrady nemajetkovej ujmy, ako aj k naplneniu hmotnoprávných predpokladov odôvodňujúcich priznanie peňažného zadošťačenia.

8. Súd prvej inštancie uzavrel, že žaloba je dôvodne podaná. Pri uplatnenom nároku na náhradu nemajetkovej ujmy musia byť teda splnené predpoklady vzniku zodpovednosti, a to: 1. zásah, ktorý je spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu (nemusí ísť o konkrétne porušenie, postačuje ohrozenie práv), 2. vznik nemajetkovej ujmy, 3. príčinná súvislosť medzi zásahom a vznikom nemajetkovej ujmy. V predmetnom spore sa žalobkyňa za účelom preukázania priebehu skutku, v ktorom spočíva zásah do jej práva na ochranu osobnosti, odkázala na výsledok trestného konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 15T/12/2020. V zmysle ustanovenia § 193 C.s.p. súd je viazaný rozhodnutím príslušného orgánu o tom, že bol spáchaný trestný čin, a o tom, kto ho spáchal. Súd je preto viazaný výrokom o vine, z ktorého treba vychádzať ako z celku a brať do úvahy jeho právnu i skutkovú časť s tým, že rieši naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu konaním páchatel'a. Rozsah viazanosti rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, je daný tým, do akej miery sú znaky skutkovej podstaty trestného činu zároveň okolnosťami významnými pre rozhodnutie o náhrade škody. Rozhodnutie o tom, že bol spáchaný dokonaný trestný čin znamená totiž aj konštatovanie narušenia chránených spoločenských vzťahov a konštatovanie o vzniku určitej ujmy, v tomto prípade nemajetkovej ujmy, ktorej odškodnenie právne predpisy pripúšťajú, ako aj záver o existencii príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním a uvedenou ujmom. Z uvedeného dôvodu, s poukazom na skutkovú a právnu vetu poňatú do rozsudku, keď žalovaný ako obvinený v trestnom konaní sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za schápaný skutok v znení uvedenom v odseku 12 odôvodnenia tohto rozsudku a uzavrel dohodu o vine a treste, ktorú súd schválil a potvrdil ju vyhláseným rozsudkom sp. zn. 15T/12/2020, mal súd za nesporné, že zo strany žalovaného došlo k neoprávnenému zásahu do chránených osobnostných práv žalobkyne a tento zásah bol spôsobilý privodiť ujmu žalobkyni. Žalovaný žalobkyňu ako bývalú priateľku dlhodobo prenasledoval. Prenasledoval ju proti jej vôli, napriek výslovnému nesúhlasu žalobkyne. Súd dospel k záveru, že žalobkyňa preukázala neoprávnený zásah do jej osobnostných práv, keď žalovaný podstatne zasiahol do kvality jej života nesporné v období od septembra 2019 až do zadržania žalovaného dňa 02.11.2019 s následným vzatím žalovaného do väzby, keď žalovaný konal takým spôsobom, že to nielen mohlo, ale aj vzbudilo dôvodnú obavu žalobkyne o jej život, pričom išlo o také konanie žalovaného, ktoré objektívne bolo spôsobilé vyvolať obavu o život či zdravie u každého, kto by bol adresátom prejavov správania sa žalovaného. Z dôkazov doložených žalobkyňou v štádiu vyšetrovania, ako aj z dôkazov zabezpečených orgánmi činnými v trestnom konaní, mal súd preukázané, že žalovaný sa vyhrážal žalobkyni ublížením na zdraví v správach zasielaných cez aplikáciu Whatsapp, ako aj prostredníctvom audionahrávok v danej aplikácii, zasielaním sms správ z rôznych mobilných čísiel/kariet, pričom išlo o správy či zvukové záznamy, z ktorých príkladmo súd prvej inštancie vyberá texty zo dňa pred zadržaním žalovaného, t. j. 01.11.2019 o 19:08 hod. „No moja milá A., práve mám teraz za sebou polhodinový rozhovor, ktorý mám nahrať s C. N., si predstav. C., A.. Asi ta odneseme v kazajke rovno do Pezinku. A pokračujem ďalej, lebo ta. Nekddo sa tu musí napraviť A. a ja to nebudem. Prehnala si to na celej čiare. Toto si už prepískla. Moc daleko si zašla kvôli tvojej vyjebanej, hnusnej plesnivej piči. Fakt. Moc daleko si zašla A.. Trhá mi to srdce, lebo ta naozaj milujem, do piče. Ty kurva skurvená, vyjebaná, chorá. Ale aj C. mi pekné veci povyprávaj. Ty si jebnutá, vážne. Do piče, kokot, mne je zle. Normálne mi je zle z Teba. Ty si taká piča sprostá. A ja som taký kokot, proste, cez to všetko to neviem nemilovať. Och ty chudera drbnutá. Ty by si mala..., kokot, celý život by som ta miloval. Jebnutá piča, ty ani netušíš, čo si stracila. To už nikdy mať nebudeš, nikdy. Ty si piča.“ Následne žalovaný zaslal 01.11.2019 o 20:09 hod. „A., ja som tak tupý. Že Ťa tak milujem. Že Ti nechcem ubližovať týmto. Ja viem, že si chorá kurva, ale do ví, kolkých si vystrídala okrem C.. Pošlem ci tú nahrávku s „C.“, aby si mi verila, že naozaj už to idem riešiť iným spôsobom. Proste, ja Ťa chcem len vidieť A.. Nič vám, fak mi chýbaš, proste rve mi to srdce. Chápeš?

Skús si to uvedomiť prosím Ťa.“ Dňa 02.11.2019 o 18:11 hod. žalovaný po predvedení na výsluch na políciu a po tom, čo mu bolo oznámené uznesenie o začatí trestného stíhania a uznesenie o vznesení obvinenia za prečin nebezpečného prenasledovania (zápisnica spísaná na OR PZ v Trnave o 17:12 hod.) zaslal žalobkyni správu „hlúpa piča, hlúpa piča, hlúpa piča, pa pipipipi pipipipiččačačača. Šak ty sa zbadáš kurva krpatá. Raz sa posereš a zahrabeš sa pod zem, zemzemzem.“ Žalovaný pri výsluchu pred orgánmi činnými v trestnom konaní vypovedal, že volal žalobkyni asi 2.000 krát a zaslal žalobkyni vyše 5.000 správ v rozhodnom období. Z dôkazov doložených vo vyšetrovacom spise mal súd preukázané, že išlo o správy obdobného znenia ako aj obdobného rozsahu, ako je uvedené vyššie, a to za obdobie od júla 2019 do začiatku novembra 2019. Z jedného políciou zaisteného mobilného telefónu žalovaný volal žalobkyni od 13.09.2019 do 02.11.2019, teda za 51 dní, 109-krát, pričom žalobkyňu mal označenú v kontakte ako „Jeblina“. Z výsluchov svedkov mal súd preukázané, že žalovaný vyhľadával osobnú blízkosť žalobkyne aj po tom, čo ho približne v polovici júna 2019 (13.-14.06.2019) označila pri jeho neohlásenej návšteve v práci žalobkyne za hajzla (vyjadrenie žalovaného na polícii resp. s označením „kokot“), po tom, čo ho opakovane v správach (aj vulgárne) žiadala, aby ju viac nekontaktoval, aby ju nechal, aby za ňou nechodil. Žalovaný v rozhodnom období práve naopak vystupňoval svoje správanie, sledoval žalobkyňu, kontaktoval ju prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby proti jej vôli a to v neprimeranom rozsahu a neprimeraným spôsobom. Žalovaný dňa 02.11.2019 vypovedal na Obvodnom oddelení Policajného zboru v Trnave o. i. to, že so žalobkyňou mali vzťah založený na sexe. Dohodli sa na tom, že ona bude jeho upratovačka a šľapka, s tým, že sa môže k nemu nasťahovať, ak s tým súhlasí. Sama sa netajila tým, že mala množstvo chlapov. ... Stále jej prichádzali správy, jedna za druhou, doslova pípal telefón ako samopal, zistil, si píše s niekoľko desiatok chalanov, ktorí reagovali na jej nahé fotky fotené v jeho byte, ktoré im mala posilať... To bolo v auguste 2017... dohodli sa, že ak chce u neho zostať, tak s tým prestane, alebo bude podliehať prísnej kontrole. Chcel prísť na to, prečo ich vzťah skrachoval... Bol zablokovaný, tak si kupoval ďalšie SIM karty, aby sa jej vedel dovolať, možno i 100, každú z nich použil na to, aby ju vedel kontaktovať... Z vyššie uvedeného mal súd za ustálené, že konaním žalovaného došlo k neoprávnenému zásahu zo strany žalovaného do ľudskej dôstojnosti žalobkyne, tiež do jej súkromia, a do kvality jej života, pričom toto konanie zasahovalo do duševnej integrity žalobkyne. Keďže sa žalobkyňa domáhala (iba) náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, bolo povinnosťou žalobkyne v rámci svojich tvrdení uviesť, aká ujma jej vznikla. Z tohto bremena tvrdenia pre žalobkyňu vyplýva dôkazné bremeno preukázať skutočnosti svedčiace nielen o existencii zásahu, ale aj na konkrétnych skutkových okolnostiach preukázať, že zásah nielen mohol, ale skutočne vyvolal následnú reakciu (následné reakcie) napríklad v jej rodinnom, pracovnom či inom prostredí. Len ak sú tieto skutočnosti preukázané, môže súd konštatovať, že žalobkyňa uniesla tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Žalobkyňa dokazovala vzniknutú ujmu výpoveďou svedkov a to otca, matky, kolegyne a kamarátky (poňaté do odsekov 8 až 11 odôvodnenia), ktorí uviedli, že žalobkyňa v rozhodnom čase výrazne schudla (12 kg). Obaja rodičia zhodne uviedli, že žalobkyňa trpela nespavosťou. Kolegyňa a kamarátka zhodne popisali prejavy nervozity žalobkyne z komunikácie žalovaného adresovanej žalobkyni, potrebu skracovať čas prevádzky podniku, v ktorom žalobkyňa pracovala. Svedkyne opísali žalobkyňu ako nepozornú v práci, a potvrdili tvrdenia otca žalobkyne, že žalobkyňa v rozhodnom období vyhľadávala opakovane pomoc u otca pri rôznych situáciách, ako bol žalovaným ukradnutý mobil z kabelky žalobkyne u kaderničky, alebo vozenie žalobkyne do práce a z práce domov dvomi vozidlami. Súd tak dospel k záveru, že žalobkyňa preukázala, že z neoprávnených pretrvávajúcich zásahov zo strany žalovaného v rozhodnom období utrpela žalobkyňa (a aj okolie žalobkyne) ujmu v značnej miere na jej dôstojnosti v jej osobnom ako aj v pracovnom živote. Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že v dôsledku neoprávneného zásahu došlo ku zníženiu dôstojnosti žalobkyne a to v značnej miere, za čo bol žalovaný po uznaní viny a uzavretí dohody o vine a treste aj právoplatne odsúdený. S ohľadom na žalobou uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú žalobkyňa pociťovala v rozhodnom období a ktorú by ako závažnú ujmu pociťoval každý, nachádzajúci sa na mieste a v postavení žalobkyne, pri zohľadnení aj vulgárneho textu vybraných správ žalovaného, dospel súd k záveru, že prípadné uloženie iba povinnosti ospravedlnenia sa zo strany žalovaného žalobkyni, čoho sa však žalobkyňa nedomáhala, by nedošlo k poskytnutiu primeranej satisfakcii žalobkyni. Súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie sp. zn. 1Co/25/2018 Krajského súdu v Prešove.

9. Na základe uvedeného súdu prvej inštancie dospel k záveru, že za primerané sa pri zohľadnení individuálnych skutkových okolností tohto sporu javí uloženie povinnosti žalovanému v zaplatení relutárnej náhrady v sume 3.300 eur. Súd prvej inštancie dohľadal rozhodnutia súdov, na ktoré odkazoval odvolací súd v zrušujúcom uznesení a pri značne zjednodušenom zovšeobecnení, pri prepočte podľa aktuálneho kurzu (z českej koruny na euro), a pri nezohľadňovaní inflácie a životných

nákladov a teda i hodnoty peňazí za min. posledné tri roky, bolo mechanicky možné ustáliť priznanie primeraného zadosťučinenia vo vybraných deliktálnych prípadoch/ skutkových stavoch v predchádzajúcom období orientačne v rozmedzí od 500 eur do 10.000 eur. Súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 22/2024 a na odborný článok venovaný stalkingu – nebezpečnému prenasledovaniu zverejnenému na stránke pravnelisty.sk, ďalej rozsudok veľkého senátu NS ČR sp. zn.: 30Cdo/2813/2011, R 122/2012 a NS SR sp. zn.: 7Cdo/215/2020, čl. 34 Dohovoru o ľudských právach. Súd prvej inštancie už v prvom zrušenom rozsudku uviedol, že pri určovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy zohľadnil aj správy z konverzácie žalobkyne z telefónneho čísla XXXX XXX XXX, adresované žalovanému. Z výhrad odvolacieho súdu k prvému rozsudku súdu prvej inštancie v zásade nevyplývalo nesprávne právne posúdenie veci, preto súd prvej inštancie v tejto časti zotrval na zohľadnení aj značne vulgárnej komunikácie žalobkyne pri určovaní výšky peňažnej satisfakcie, ktorá evidentne zodpovedala teda obom stranám sporu, ako napr. dňa 17.09.2019, kedy žalobkyňa o 22:05 hod napísala žalovanému „pal do pice!! Neozyvaj sa mi!! Nepis mi!! Nevolaj mi!! Nechod za mnou!! Daj mi pokoj ty skurveny ojebavac!! Kurva vyjebana!!“, ako i dňa 20.09.2019 o 18:50:15 hod „Daj mi pokoj ty psychopat!!! Ja sebou uz nikdy nebudem!! Co bolo bolo to uz nikdy nebude!! Rob si co chces a daj mi uz svaty pokoj!!!!“, zo dňa 02.10.2019 o 22:55:13 hod „PPa ty kurva hnusna bez sa jebat lahsie ??si bloknuty vsade a nadobro.. aj to ze si to mal na plane len sa ti nepostavil kokot je super dokaz o tom ze ti mam verit... teraz sa uz mozes jebat kade chces“ či zo dňa 06.10.2019 o 17:11 hod „mozem Ti kluce akurat tak podat alebo ti ich hodim do schranky kym ty budeš s kurvu“, a o 17:13 hod „jasnee ??ojebavac ??tak jak s tvoju stetku u teba ??skoda ze si dosiel az rano ??kurva kurvou ostava a ty si kurva poriadna ?? take kurvy jak si ty sa nemenia“. Preto opätovne opätovne zhodnotil dokazovaním ustálený skutkový stav veci, zohľadnil podrobne popísané aspekty konania žalovaného, ktoré spočívali predovšetkým v zásahu do duševnej integrity (psychického prežívania) žalobkyne a ľudskej dôstojnosti žalobkyne, ako i do súkromia žalobkyne, a na tomto základe dospel po vykonanom a doplnenom dokazovaní k záveru, že žalobkyni bola na chránených osobnostných právach spôsobená značná ujma, za ktorú jej aj v rámci morálneho nastavenia súčasnej spoločnosti náleží náhrada nemajetkovej ujmy určite v sume 3.300 eur, ktorá suma podľa názoru súdu prvej inštancie plní zároveň funkciu satisfakcie u žalobkyne, ako aj nesie prvok odstrašenia od prípadného nasledovania prejavov správania sa (odsúdeného) žalovaného verejnosťou a zároveň v uvedenej sume zohľadňuje všetky vyššie uvedené individuálne okolnosti u strán sporu a samotného sporu, pri zohľadnení doterajšej rozhodovacej činnosti súdov v obdobných prípadoch neoprávnených zásahoch do osobnostných práv, ako aj zohľadnenia vývoja časovej hodnoty peňazí, keď hodnota sumy peňažnej satisfakcie priznanej prvým rozsudkom súdu prvej inštancie zo dňa 12.07.2023 (2.500 eur) je nižšia ako v súčasnosti, preto súd určil v poradí druhom rozsudku vyššiu sumu peňažnej satisfakcie v prospech žalobkyne (3.300 eur). O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov a žalobkyni, ktorá mala vo veci plný úspech, priznal súd nárok na náhradu trov doterajšieho konania (vrátane odvolacieho) v plnom rozsahu, keď výška plnenia, náhrady nemajetkovej ujmy, závisela od úvahy súdu a preto v časti zamietnutia žalobného návrhu v prevyšujúcej časti nebola žalobkyňa pre účel rozhodovania o nároku na náhradu trov konania neúspešná.

10. Voči tomuto rozsudku podala prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP a žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu.

11. V odvolaní poukázala na body 38. a 40. odôvodnenia rozsudku s tým, že súd prvej inštancie len stroho formalisticky odôvodnil priznanú náhradu nemajetkovej ujmy vychádzaním z doterajšej rozhodovacej činnosti súdov v obdobných prípadoch (bez konkrétneho odkazu na judikatúru ohľadom výšky priznanej náhrady nemajetkovej ujmy) a poukazovaním na správy z konverzácie medzi stranami bez bližšieho vysvetlenia, aký význam mala mať táto konverzácia pre úvahy súdu, ktoré ho viedli k zamietnutiu žaloby vo zvyšnej časti. Neobstojí ani argumentácia súdu v tom zmysle, že práve suma 3.300,- eur zodpovedá morálnemu nastaveniu súčasnej spoločnosti, pričom plní zároveň funkciu satisfakcie u žalobkyne, ako aj nesie prvok odstrašenia od prípadného nasledovania prejavov správania sa žalovaného a zároveň zohľadňuje všetky individuálne okolnosti u strán sporu. Súd neuviedol žiadne nové konkrétne argumenty ani úvahy oproti svojmu skoršiemu rozsudku, ktorý bol pre dostatok odôvodnenia odvolacím súdom zrušený. Rozsudok je formalistický a nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok presvedčivých dôvodov, čo spôsobilo porušenie práva žalobkyne na spravodlivý proces.

12. O odvolaníu sa vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu žalovaný a uviedol, že sa nestotožňuje s odvolaním žalobkyne a má za to, že nie sú naplnené odvolacie dôvody o ktoré sa žalobkyňa opiera. Súd rozhodoval primárne s poukazom na bod 39 kde je spomenutá vulgárna komunikácia medzi stranami sporu. Súd predsa v rozsudku uviedol a zohľadnil všetky predložené dôkazy, ktoré bližšie uvádza na 14 stranách a až následne, podľa svojej úvahy, posúdil dôkazy jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti. Súd správne vyhodnotil, že vulgárna komunikácia medzi stranami sporu bola komunikáciou obvyklou a teda, pri posudzovaní skutkového stavu je potrebné danú skutočnosť zohľadniť. Súd prvej inštancie sa s výškou nemajetkovej ujmy zaoberá v bodoch 31 a nasledovne, kde vyčerpávajúco opisuje na základe akých úvah dospel k uvedenej výške náhrady a o akú ustálenú judikatúru sa v danej súvislosti opiera.

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods.1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolaníu nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutom výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

14. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je posúdiť napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. v kontexte odvolacích dôvodov uplatnených žalobkyňou, a to so zameraním na posúdenie, či súd prvej inštancie dospel k správne záveru ohľadom výšky priznanej náhrady nemajetkovej ujmy, resp. či postupoval správne, keď v prevyšujúcej časti náhradu nemajetkovej ujmy zamietol. Výrok I., ktorým súd prvej inštancie priznal žalobkyňi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 3.300,- eur, odvolaním napadnutý nebol, nadobudol právoplatnosť a nepodliehal odvolaciemu prieskumu. Výrok III. o trovách konania takisto odvolaním napadnutý nebol a nebolo možné ho považovať ani za závislý výrok v zmysle § 379 písm. a) CSP, nakoľko žalobkyňi bola priznaná náhrada trov voči žalovanému v plnom rozsahu s poukazom na to, že závisela od voľnej úvahy súdu, preto rozhodnutie odvolacieho súdu na podklade odvolania voči zamietajúcejmu výroku II. by odvolateľke neprivedila žiadnu zmenu vo sfére náhrady rov konania.

15. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o zistené skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobkyňou uplatneného nároku a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na (výstižné, správne a presvedčivé) odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, vychádzajúc z odvolacej argumentácie odvolateľky, dopĺňa iba nasledovné:

16. Podľa § 13 ods. 2 a 3 OZ, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. (ods. 2) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. (ods. 3)

17. Žalobkyňa svoju odvoláciu argumentáciu sústredila najmä na to, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, keď len stroho formalisticky odôvodnil priznanú náhradu nemajetkovej ujmy vychádzaním z doterajšej rozhodovacej činnosti súdov v obdobných prípadoch - bez konkrétneho odkazu na judikatúru ohľadom výšky priznanej náhrady nemajetkovej ujmy. Odvolací súd preskúmal obsah napadnutého rozhodnutia, vychádzajúc aj zo svojho skoršieho rozhodnutia, ktorým pôvodný rozsudok súdu prvej inštancie zrušil vrátil na nové konanie a rozhodnutie, kde v bode 19. odôvodnenia vymenoval viaceré rozhodnutia všeobecných súdov SR, ako aj súdov ČR, ktoré sa týkali

náhrady nemajetkovej ujmy za zásah do integrity osobnosti v dôsledku trestného činu nebezpečného prenasledovania. Súd prvej inštancie na usmernenie odvolacieho súdu reagoval v bode 34. odôvodnenia rozsudku, kde konštatuje, že tieto rozhodnutia si dohľadal, pričom výška priznanej náhrady nemajetkovej ujmy sa pohybovala v rozpätí od 500,- eur do 10.000,- eur. Toto rozhranie súd prvej inštancie považoval za určitý regulatív pri posudzovaní a úvahe o výške náhrady nemajetkovej ujmy po zohľadnení všetkých okolností, ktoré v konaní vyšli najavo a predstavujú špecifiká prejednávaneho prípadu. Z pohľadu odvolacieho súdu je nadbytočné, aby súd prvej inštancie opakovane spisoval značky jednotlivých prípadov, na ktoré príkladom poukázal odvolací súd v rozhodnutí zo dňa 26.03.2024, prípadne rozoberal, v akej konkrétnej výške bola náhrada nemajetkovej ujmy priznaná v každom z týchto prípadov, keď tieto spisové značky jednak vyplývajú priamo z rozhodnutia odvolacieho súdu a navyše každý prípad týkajúci sa ochrany osobnosti, kde je uplatňovaná náhrada nemajetkovej ujmy je skutkovo odlišný. Súd prvej inštancie správne v bode 37. odôvodnenia odkázal na závery NS SR a zdôraznil, že otázka výšky náhrady nemajetkovej ujmy je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach. Preto z pohľadu odvolacieho súdu súd prvej inštancie postupoval správne, keď vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie (body 6. – 15. odôvodnenia), toto starostlivo vyhodnotil (body 24. – 40. odôvodnenia), pričom výsledkom bola voľnou úvahou určená náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 3.300,- eur, ktorá nijako nevybočuje z rámca obvykle priznávanej náhrady ujmy v obdobných prípadoch (už spomínaný bod 34. odôvodnenia).

18. Odvolateľka ďalej namieta aj to, že súd prvej inštancie poukázal na správy z konverzácie medzi stranami bez bližšieho vysvetlenia, aký význam mala mať táto konverzácia pre úvahy súdu, ktoré ho viedli k zamietnutiu žaloby vo zvyšnej časti, pričom súd neuviedol žiadne nové konkrétne argumenty ani úvahy oproti svojmu skoršiemu rozsudku, ktorý bol pre nedostatok odôvodnenia odvolacím súdom zrušený. Ako odvolací súd uviedol vyššie, preskúmal obsah napadnutého rozhodnutia so zameraním na to, akým spôsobom sa súd prvej inštancie vysporiadal s vykonaným dokazovaním a ako prepojil svoje zistenia s právnym posúdením veci, ktorého výsledkom bolo určenie výšky priznanej náhrad nemajetkovej ujmy. V prvom rade, odvolací súd nevidí vadu v postupe súdu čo do vykonaného dokazovania, keď súd prvej inštancie v prvom rade vypočul navrhovaných svedkov a zdôraznil najmä tie skutočnosti, ktoré mali vplyv na určenie výšky nemajetkovej ujmy, ako napr. intenzita a opakujúci sa charakter agresívneho správania žalovaného (fyzické násilie, psychický nátlak a vyhrážanie), prenasledovanie žalobkyne, neúmerne opakované kontaktovanie žalobkyne, vplyv konania žalovaného na osobný a pracovný život žalobkyne (strach vychádzať z domu bez sprievodu ďalšej osoby, potreba inštalácie kamier rodičmi žalobkyne, strach kolegyň žalobkyne a opatrenia na prevádzke kde pracovala), opatrenia, ktoré žalobkyňa prijala v dôsledku strachu o svoju osobu (sprevádzanie otcom), opakované zásahy aj do majetku žalobkyne (násilné odobratie telefónu a kľúčov od auta, prepichnuté pneumatiky atď.), ktoré v súhrne mali významný dopad na jej súkromie (napr. neoprávnený zásah do mailu a sociálnych sietí žalobkyne) a objektívne sa u žalobkyne prejavili (rapídne chudnutie, tras, psychické útrapy, atď.) Takisto súd prvej inštancie dôsledne postupoval aj vykonaním listinných dôkazov a skutočností, ktoré vyšli najavo najmä z listín vyšetrovacieho a trestného spisu, z ktorým mal súd prvej inštancie preukázanú aj intenzitu obťažovania žalobkyne neúmerne početnými správami a telefonátmi, vrátane neznámych čísel, ktoré žalovaný opakovane menil v snahe kontaktovať žalobkyňu. Z uvedeného je dostatočne zrejmé, prečo súd prvej inštancie priznal náhradu nemajetkovej ujmy vo vyššej sume, než je minimum. Následne súd prvej inštancie zohľadnil aj argumentáciu žalovaného, ktorého aj riadne vypočul a zameral svoju pozornosť na spôsob akým komunikovala žalobkyňa so žalovaným s tým, že tento z jej strany išlo o vyhrotenú komunikáciu pretkanú vulgarizmami (bod 39. odôvodnenia), pričom je zrejmé, že hoci správanie žalovaného nemožno nijako ospravedlniť, súd prvej inštancie mal za to, že žalobkyňa svojím spôsobom komunikácie so žalovaným prispela k vyhrotenej situácii, preto súd prvej inštancie nestanovil výšku náhrady nemajetkovej ujmy ani v maximálnej uplatnenej výške.

19. Odvolací súd zdôrazňuje, že je objektívne nemožné kvantifikovať výšku nemajetkovej ujmy v peniazoch, ani ju presne vyčíslieť, preto ak súd prvej inštancie po zohľadnení (a podrobnom popísaní) vyššie uvedených skutkových okolností prípadu, po zohľadnení chráneného záujmu žalobkyne, ktorým je telesná a duševná integrita, jej ľudská dôstojnosť a osobná sloboda, vrátane majetku a nehmotných statkov stanovil výšku náhrady nemajetkovej ujmy ako približne tretinu uplatnenej sumy s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, pričom suma 3.300,- eur pri porovnaní s náhradou nemajetkovej ujmy priznaných v iných (obdobných) prípadoch nie je nijako neprimeraná, potom je potrebné uzavrieť, že postupu súdu prvej inštancie niet čo vytknúť.

20. Preskúmaním napadnutého rozsudku má odvolací súd za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa žalobkyňou v odvolaní namietaných skutočností je vyčerpávajúco, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil, pričom dal i odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky oboch strán. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalobkyňa sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje ešte neznamená, že závery v ňom obsiahnuté nie sú správne. Napadnutý rozsudok tak nie je postihnutý vadou nepreskúmateľnosti z dôvodu nedostatočného odôvodnenia.

21. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd s poukazom na § 387 CSP napadnutý rozsudok vo výroku II., ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti náhradu nemajetkovej ujmy zamietol, potvrdil.

22. V zmysle § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

23. V zmysle § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyňi v plnom rozsahu, s tým, že odvolací súd nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 257 CSP.

26. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP). Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).